

כל הגמ' פרק שלישי גימין

בו.

עין משפט נר מצוה

י"א ב א ב מיי' פיג' מהל'
גירסין הלכה ט סגנו
עשין נ טושיע' אחיע' סי'
קלג סעיף ד:
ג [טושיע' חוי"מ סימן סה
סעי' טז]:
ב ד מיי' פי"מ מלכות
אצירה הל' יג סגנו
עשין עד טושיע' חוי"מ
סימן סה סעיף י:
כא ה מיי' שם הל' ו סגנו
שם טושיע' אחיע'
סימן קנג:

גלוין הש"ס

גכ"י וא"ל ר"ח לר"ב.
יבנות דק סא ע"ז: שם
נפק דק ואבשה. ע'
חוי"ט פ"ז דלמות מ"ט
ד"ה לא:

מוסף רש"י

דייתיקי. זולת שכיב
מבע' ולשון דיימיקי דלא
מיקח זולת מקום, לדבתי
שכיב זולת כמותין
ועסקין למי' (ב"טו ג).
רש"י ורש"י. פרתין שטר
דלא דקתני ונמלך אורחא דמילתא
נקט דלפי שנמלך לא נתנו ולא לנדקדק
הא אמר נתנו ונתנין אצל מצרייתא
דייק שפיר דיחזיר אפי' לזמן מרובה
דאי לאלתר פשיטא ועוד אור"י
דייק אפי' לזמן מרובה דמשמע ליה
דומיא דשטר חליצה ומיחזין (סס דף
ג) דמייירי לזמן מרובה דעל כרחק
התם לא איטריך לאשמעינן דיחזיר
אלא כשאינו ידוע אם חללה או מיאנה
דצידוע שוללה או מיאנה פשיטא
דיחזיר אפי' אינו שלה כיון דאין
זריכה אלא לראיה וכיון דצאניו ידוע
מייירי ע"י מה שנמלך לאלתר לא
ידעין כלל שהוא שלה כיון דאנו
ידוע שנכתב לה שטר חליצה מעולם
ור' זירא לא מוקי לה דומיא דסיפא
ומצרייתא דייק שפיר דלפי' לזמן
מרובה דזמן נמלך מודה דמשמע
דמודה שמננה נפל וכבר גירשה צו

מוסף תוספות

א. ונמצא מגרשה בגט
של חברו. מוס' הל"ש.
ב. לבתחילה מלגשה
וגרשה. מוס' ז"מ י"ד ד"ה
הא אמר. ג. [דניתן לה
לראיה. מוס' ז"מ י"ד ד"ה
הא. ד. יהודי לאשה.
מוס' הל"ש. ה. בתום
הראש' כותב: משמע
שבהודאתו שמורה שנפל
מיהו מחזירין לה.
ו. דסיפא. מוס' ז"מ דף
י"ד ד"ה והוא שהחוקק.
א. בעובדא דרב הונא.
מוס' הל"ש. ו. דשני
שירי. מוס' הל"ש.
ט. בערי מטריה. מוס'
הל"ש. י. לחושבו
כמעשה ב"ד. מוס' הל"ש.
שמה
בשירי אחרת יש יוסף
ב"ש אחר. מוס' הל"ש.
דאשה
שארמה לבעלה גרשתני
נאמנה, בחוקק אין אשה
מפיוה פניה בפני בעלה.
י'.

הא אמר תנו נותנים (בו') ואפילו לזמן מרובה. תימה מנה ליה למידק הא אמר תנו נותנין דלמא אפילו אמר תנו אין נותנין משום דחיישינן דאין זה הגט שכתב לו אלא נפל מאחר ששמו כשמו^א והכי פירושו נמלך עליהו ועדיין לא נתנו הו' לא הוה חיישינן

לנמלך^ב היו מחזירים לה את הגט אפי' אינו שלה כיון דלינה זריכה אלא לראיה ואור"י דייק מדקתני ונמלך ולא קתני שאני אומר כתובין היו ולא נתנין משמע דנמלך וחזר צו ואינו רוצה לגרשה עוד אצל אס' היה רוצה היה מגרשה בגט זה ולא חיישינן שמה מאחר נפל וזהדיא גרסינן דפ"ק דז"מ (דף י"ט.) ככל הספרים טעמא דנמלך כו' ור"מ ומנה ליה אפילו לזמן מרובה דלמא לאלתר דוקא כדפריך ר' זירא לקמן ור' זירא נמי אמאי פשוט לו מצרייתא דיחזיר לאשה אפי' לזמן מרובה טפי ממתני' ואומר ר"י דייק מדאיטריך ונמלך לאשמעינן דאס' אמר תנו נותנין ולא חיישינן לגט אחר היינו אפילו לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא דאין חוששין לגט אחר ור' זירא סבר דהא דקתני ונמלך אורחא דמילתא נקט דלפי שנמלך לא נתנו ולא לנדקדק הא אמר נתנו ונתנין אצל מצרייתא דייק שפיר דיחזיר אפי' לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא ועוד אור"י דייק אפי' לזמן מרובה דמשמע ליה דומיא דשטר חליצה ומיחזין (סס דף ג) דמייירי לזמן מרובה דעל כרחק התם לא איטריך לאשמעינן דיחזיר אלא כשאינו ידוע אם חללה או מיאנה דצידוע שוללה או מיאנה פשיטא דיחזיר אפי' אינו שלה כיון דאין זריכה אלא לראיה וכיון דצאניו ידוע מייירי ע"י מה שנמלך לאלתר לא ידעין כלל שהוא שלה כיון דאנו ידוע שנכתב לה שטר חליצה מעולם ור' זירא לא מוקי לה דומיא דסיפא ומצרייתא דייק שפיר דלפי' לזמן מרובה דזמן נמלך מודה דמשמע דמודה שמננה נפל וכבר גירשה צו

ואי לאלתר דוקא א"כ ראינו גט צידה דללא ראינו גט צידה אין נפקותא צמה שנמלך לאלתר כדפירשנו ויכין שראינו צידה פשיטא דיחזיר אפילו אינו שלה^ג ואפי' אין הצעל מודה אלא ודאי בשלל ראינו הגט צידה ור"כ אפי' לזמן מרובה: **הא אמר תנו נותנין.** ור"מ ואמאי לא פריך אהך מתני' ליתוס שמה כתב ליתן זניסין כו' כדפריך אצרייתא דלקמן דפ"ק דז"מ (דף י"ט.) ואור"י דהא אמר נתנו נותנין משמע שכל עכשיו לגרשה בגט זו לפיכך ליכא למיחש מידי כדפירשתי לעיל^ד דככל גיטין שאין נותנין ציוס הכתיבה קלא אית להו ומסקי לקוחות מדעתייהו שפיר לומר לאשה אייתי ראיה אימת מטא גיטא לידך אצל מצרייתא דקתני זמן שהצעל מודה^ה

פירוש שמננה נפל^ו סבורים לקוחות צד"ד מאמינים לו שמשנכתב צו לידה וטעו טפי ולא יאמרנן אייתי ראיה ור"מ והכי רמי ר' זירא מצרייתא אפי' לזמן מרובה לפי' קמא הא לאלתר נמי איטריך לאשמעינן דיחזיר למ"ד דיש לצעל פירות עד שעת נתינה דלא חיישינן לשמה כתב זניסין כו' וי"ל דנמלך לאלתר לא שייך לנקטיה הכי דלמא ציוס שנכתב איירי אצל אי איירי לזמן מרובה אפי' דכשתעבור שיירא ותשרה קרוי זמן מרובה מ"מ זמן מרובה משמע ככל ענין לא שגא אחר כמה יום לא שגא אחר כמה יום ופי' פריך לקמן את ירמיה מאי למימרא הוה נמי לשנויי דלא חיישינן לשמה כתב זניסין כו' אלא דעדיפא משני אפילו למלך חיישינן דלמא לאלתר פשיטא פירות מרת חמימה: **באן במקום שאין השיירות מצויות.** ור"מ ואמאי לא משני איפכא אידי ואידי במקום שהשיירות מצויות כאן שהחוקק וכאן שלא החוקק והוה ינחא דהוה מוקמינן ההיא דמלך גיטי נשים צשיירות מצויות דומיא ד'מעשה צ"ד דלאיירי צהשיירות מצויות ולא החוקק כדמוכח בסמוך^ז וי"ל דהיא עובדא דבסמוך^ח הוה צרישא ואשמעינן בלא החוקק יחזיר אפי' שיירות מצויות והכא לאשמעינן דאס' החוקק נמי יחזיר אס' אין השיירות מצויות ור"מ היכא דהחוקק אפי' דאין השיירות מצויות הכי מהדרי' מנה ידעין דשל זה הוא וי"ל כגון ידיע' דמנה יוסף בן שמעון נפל ולא חיישינן שמה זהו של יוסף בן שמעון אחר אצל אבד כאן כיון דאין השיירות מצויות ומהו שמעינן איתא^ט כר"א דלר"מ כיון דהחוקק אין יכול לגרש צו אפילו הוא שלו כיון דאין מוכיח ממוכו כדפירשתי לעיל (דף י"ד ד"ה צד): **בבי דינא דרב הונא.** פירש בקונטרס שהוצא צד"ד מעשה צ"ד דלא חיישינן שמה של אחר הוא אפי' צד"ד חיישינן מניות כיון דלא החוקק אי נמי כשאינו מוקיים ונפל מיד השליח דלא חיישינן לנמלך דאין הצעל יכול לצטל שלל בפני השליח כדאמר בהשולט (לקמן ג.) ואי במקיים איירי אפי' לא ידעני' ממי נפל יחזיר לאשה כדאמרין דלמה לא מקיים שטריה אצל צפ"ק דז"מ (דף י"ט.) ד"ה דלשמה) פירש בקונטרס שמיד השליח נפל ופירש שם נמי גזי הא דפשיט ממעשה צ"ד דמקיים היה וקשה דאס' יש לחוש לנמלך כשנפל מיד השליח מה מועיל מה שהיה מקיים^י דלא נחוש לנמלך הא ממה נפשך לא הגיע ליד האשה ועוד דאין רגילות שהצעל יקיים את הגט כדפירש כאן בקונטרס וכדאמר בצפ"ק דצנא מניעא (דף י"ט.) דלמה לא מקיים שטריה: **חיישינן לשני שוריר.** הא דלא נקט חיישינן לשני יוסף בן שמעון צעיר אחת שמה ידוע היה להם בדאומה שוריר לא היה כי אס' אחד יא: **בר' מעשה ב"ד הרי זה יחזיר.** ור"מ מהך משנה תקשי לר' זירא דאמר דהשתא סבליה לחד ליסנא דהיכא דשיירות מצויות חיישינן אפי' דלא החוקק וכן לר' הונא דהכא ואלצי דחייס' למרי יאחק צפרק דהשתא סבליה (עימות דף קטו): ואומר ר"י דמוקמינן לה דלשמתה חזק צ"ד צ"ד צהדיא צפ"ק דז"מ (דף י"ט.): ורבי זירא מי קטו: כל מעשה צ"ד שנמלך צ"ד כל מעשה צ"ד יחזיר קתני ולעולם דלשתמה אצריא: **אין הבעל מודה לא יחזיר לא איה ולא איה.** ואינה נאמנת לומר גירשתני^{יא} דכיון דאיכא גט דמסייע לה מעוזה ומעוזה:

מתני' ואס' לאו פסול. שמה מאחר נפל ואין זה שלו: מלאו בחפיסה. כלי ויש סימן בכלי שהוא שלו: אס' מכירו נכר. מילתא באנפי נפשיה ואו או קתני או שמכירו ואפי' מלאו בכל מקום כשר: גב' דייסיקי. לוואת שר"מ. דא תהא לניקס ולהיות: משתה מתנת

מתני' ^א המביא גט ואבד הימנו מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול ^ב מצאו בחפיסה או בדלוסקמא אם מכירו כשר: גב' ורמינהו ^א מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים דייתיקי מתנות ושוברין הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהן שלא ליתנן הא אמר תנו נותנין ואפי' לזמן מרובה אמר רבה לא קשיא באן במקום שהשיירות מצויות כאן במקום שאין השיירות מצויות ואפילו במקום שהשיירות מצויות והוא שהחוקק שני יוסף בן שמעון בעיר אחת דאי לא תימא הכי קשיא דרבה אדרבה ^ג דההוא גיטא דאישתכח בי דינא דרב הונא והוה כתיב ביה בשוירי מתא דעל רכים נהרא ואמר רב הונא ^ה הוששין לשני שוירי ואמר ליה רב הסדא לרבה פוק ועיין בה דלאורתא בעי לה מינך רב הונא * נפק דק ואשכח דתנן ^ו כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר והא בי דינא דרב הונא דכמקום שהשיירות מצויות דמי וקא פשיט יחזיר אלמא אי החוקק שני יוסף בן שמעון בעיר אחת אין ואי לא לא עבד רבה עובדא בההוא גיטא דאישתכח בי כיתנא בפומבדיתא כשמעתייה איכא דאמרי בדוכתא היכא דתרו כיתנא ואף על גב דהחוקק דלא שכיחן שיירתא ואיכא דאמרי בדוכתא דמוכני כיתנא והוא שלא החוקק ושכיחן שיירות רבי זירא רמי מתני' אברייתא ומשני תנן המביא גט ואבד הימנו אם מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול ^ז ורמינהו ^ה מצאו גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה הא בזמן

(א) ועי' בראשון בשולי ה"פ
דף י'
(ב) ז"מ י"ט.
(ג) ז"מ י"ט.
(ד) שם כ.
(ה) [שמן שלילה הוא עי'
מוס' ז"מ קטב: ד"ה מיקל,
(ז) שם, (ז) ז"מ י"ט: וכל
הענין עד טושיע' חוי"מ,
(ח) [כמותו פת: (ט) דף
ז: ד"ה עז],

פסקי רי"ד

יחזן שטר שלה בו ופרענו אינו חוזר ולזה בו שהרי כבר נמחל ששברו טעמא דנחל ששברו אבד לשיקיה לא חיישינן עיין בפרק האשה שנחלמנה (כא:): **מתני'** המביא גט ואבד ממנו אם מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול מצאו בחפיסה או בדלוסקמא כשר. פי' השליח שהיה מביא הגט נאבד ממנו אם מצאו בארץ לאלתר כשר ולא חיישינן שמה מאחר נפל ואין זה שלו דכיון שלאלתר מצאו ליכא למיחש ולקמן מפי' כדכז הרי [לאחר]: שלא לאלתר פסול דאיכא למימר מאחר נפל וגט אחר הוא זה ואיך מלכתא שהיו שמתיהן שרים והשליח אין לו בו טביעות עין. ואם מצאו בחפיסה או בדלוסקמא שיהיו טביעות עין ומיכין באידי ידעין אנפי' שאינו מכיר הגט כשר שמי היה מביא הגט בין כליו ובדאי שילו הוא. או אם מכירו כשר ואו או קתני שאניי' שפי' שצנאו בארץ אם מכירו שיש לו טביעות עין כשר אי נמי יש לומר הא פי' שטעא שאם מכיר הגט כטביעות עין שכשר הוא ומאי אהא לאשמעי' אלא אמ מכיר גרסי' ואחפיסה ודלוסקמא קאי והיי' אם מכירן שהוא שלו או כשר ואם לאו פסול דשגא עליו אחר הו' ואפי' שיש לו בהן סימנין אסימנין לא סמיכין אלא בטביעות עין. ורמיננהו מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים דייתיקי מתנה ושוברין הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהן שלא ליתנן הא אמר תנו נותנים ואפי' לזמן מרובה. פי' דייתיקי היא מתנת ש"מ ומתנה היא מתנת בריא ואין חושש המתנ אלא שמה נמלך עליהן שלא ליתנן הא אמר תנו נותנים ולא אמרי' שמה אינו זה ומאחר נפל ומתני אמאי חיישינן: אמר רבה לא ק' כאן במקום שהשיירות מצויות כאן במקום שאין השיירות מצויות פי' מתני' מייירי במקום שהשיירות מצויות ומשני איכא למיחש שמה מאחר נפל ומתני' דהתם היכא במקום שאין השיירות מצויות ומשום הכי ליכא למיחש שמה מאחר נפל. ואפי' במקום שהשיירות מצויות והוא שהחוקק שני יוסף בן שמעון צעיר אחת התם חיישינן שמה מאחר נפל ולשם ההוא יוסף בן שמעון איתב וגם שמות נשותיהן נמי בחוקק שהן שרין אבל מטתמא לא חיישינן דלמא איקרי שמתיהן שרין ואפי' שהשיירות מצויות ומשום כהוהיך שמות נשותיהן שרין הואיל והחוקק שני יוסף בן שמעון (פסול). (ב)

